

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Digterskjæbne (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Digterskjæbne (DK)", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 156.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-workid73754/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Elegie

Hvor min Hauges Grønt i Høsten skrantner og blegner,
Maanen, med vexlet Lys, seer gjennem Grenene ned,
Vanker jeg mild, skjøndt bedrovet, fulgt af den tause Erindring,
Altid, veed jeg, er Sorg Hjertets forkjælede Barn.
Oiet, som fordumstid kun om Elskov bad for sin Elskov,
Nu med langsomt Blik søger kun Sorg for sin Sorg;
Læben, tung af Veemod, løftet af smertelig Længsel,
Smiler ei mere af Fryd, smiler fortrolig med Qval.
Eensom vanker jeg, stille, fulgt af den tause Erindring,
Maanen, med tvivlsomt Lys, seer gjennem Grenene ned.

Elegie

O hvor det lyser roligt, klart i mit drommende Indre!
Thora, ak, er det dig? Er det din salige Aand?
Morkdybsindig, mens svagt brændte den eensomme Lampe,
Trykte jeg op til mit Bryst, Thora, dit Hoved og græd,
Og du slap mig ei, naar vildt omspændte mig Qvaler,
Bod min brændende Tørst Læbens uskyldige Frugt,
Havde Brystet saa kjært med dets Valdhornklang og dets Midnat –
O, efter Hjertets Storm, græder end med mig, din Aand!

Digterskjæbne

Usalige Poet! Dig, ak, snart i en Bog,
Snart i en Krog, hver Pog, hvert Drog, som troer sig klog,
Frækt river ned – O hjælp, Natur! din Troubadour;
Han iler til en Ven, det arme Creatur!
Til Flasken – i dens Suk, dens Kluk at finde Trøst,
Med varme Følelser han aabner den sit Bryst –

Dog see! knap er den tomt – uhorste Troloshed!
Han rumler, tumler om – den rev ham ogsaa ned!

Du! Du! Du Søde ...

Du! Du! Du Søde!
Du Smekkre! Hvide!
Du Længselsvarme!
Som ved min Side,
Som tidt i mine Arme
Med kjæle Oielaae,
Med Blik
Slukt af en salig Taage,
Forstummende af Lykke,
Og kysforgiftet, næsten døde –
O jeg forsmægter!
Jeg kan Din runde Hals ei trykke!
Jeg tørster efter
Din Aandes Blomsterdrik,
Din Arms Omfavningskræfter,
Din slangebygte Ryg,
Din Tunges sagte Kys, Din Munds –
Ha, hvad mig Skjæbnen nægter! – –
Ak, folte jeg dog kuns
Din Haands, Din lille Fingers Tryk!

Jeg havde faaet Brev fra dig, Nanette ...

Jeg havde faaet Brev fra dig, Nanette.
Jeg var, begriber du, i Himmerige.
I næste Uge – du Guddommelige! –
O min Henrykkelse, den kan du gjætte!